

Szerkesztői köszöntő

A távérzékelés rohamos fejlődésével most talán nehezebb lépést tartani, mint valaha. Új technológiák jelennek meg, módszerek tűnnek el és élednek újjá. Mindez a térképészeti, természetvédelmi és területi tervezésbeli alkalmazások széleskörű elterjedésének köszönhető. A kor emberének látóköre és igényei oly mértékben megnöttek, annyi féle információt szeretne beszerezni, térképen megjeleníteni, rögzíteni, eltárolni, hogy ez kisebb technológiai forradalmat eredményez a nyílt forráskódú térképészeti, képszegmentáló és adatértékelő szoftverek és a hardverek fejlődésében. Talán még sohasem volt ekkora szükség arra, hogy az ember elkezdje megfelelően értékelni helyét és ökológiai szerepét, tisztába kerüljön döntései súlyával, a beavatkozások okozta változások várható mértékével. A táj alapú környezetvédelem nem más, mint a megfontolt, tervezett területhasználat és a táj-értékek megfelelő besorolása. Nemcsak a védendő területekre hívja fel a figyelmet, de rávilágít az anomáliákra, a sürgős beavatkozást igénylő felszínre, és felfedi a potenciális befektetési lehetőséget jelentő, elhanyagolt, degradált felszíneket is.

Mostani lapszámunk éppen az ilyen, terület alapú döntésekhez készített térinformatikai rendszerek felépítésére hoz példákat, majd egy kicsit visszakanyarodva a múltba, szakmatörténeti eseményeket elevenít fel.

Bakó Gábor
2012. december